Dosar nr. 2-24108453-05-25r-23012025

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul Cantemir
Judecător: Lilia Scripnic

Curtea de Apel Sud
(sediul Cahul)

D E C I Z I E
în numele Legii

19 martie 2025 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud sediul Cahul
în componenţa:
Președintele completului de judecată, judecător Natalia BONDARENCO
Judecătorii Inga GORLENCO
Evgheni BANCOV

a judecat, în lipsa părților, recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 decembrie 2024 pronunțată în cauza civilă, la contestația Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe, persoană interesată debitorul Butuc Rotislav împotriva încheierii executorului judecătoresc Arseni Vera nr. 132s-1799/2024 din 17 septembrie 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 26 septembrie 2024, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe a depus în cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir contestație împotriva încheierii executorului judecătoresc Arseni Vera nr. 132s-1799/2024 din 17 septembrie 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare.

În motivarea contestației, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe a indicat că, la data de 20 septembrie 2024, a receptionat Încheierea executorului judecătoresc Arseni Vera nr. 132s-1799/2024 din 17 septembrie 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului Butuc Rostislav privind încasarea restanței față de Bugetul public național în baza Hotărârii nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 a sumei de 1 550 lei.

Susține că, drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, a documentului executoriu Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024, executorul judecătoresc Arseni Vera, invocă faptul precum că termenul de executare benevolă acordat prin Lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat.

Serviciul Fiscal de Stat, susține că, prin scrisosarea nr. 26-20/1-15/148399 din 02.09.2024, a remis spre executare executorului judecătoresc Arseni Vera, Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

Relatează că, conform Hotărârii nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin.

(5) din Codul fiscal, s-a hotărât: 1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului Butuc Rostislav, în baza Hotărârii nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 în sumă de 1 550 lei; 2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe; 3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4. Prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Menționează asupra faptului că conform pct. 1 vizat în Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024, urmează a executa silit obligația fiscală a contribuabilului or, art. 10 alin. (1) din Codul de executare, expres stipulează că, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile, astfel, conchide că noțiunea „a executa silit" prezumă încasarea silită a obligației fiscale după expirarea termenului benevol din contul contribuabilului în beneficiul creditorului.

Relevă că, în asemenea situații, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu, generează încălcarea principiilor de drept, a scopului și sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Astfel, făcând trimitere la prevederile art. 132, art. 133 alin. (2) pct. 7), art. 200 alin. (1), art. 203 alin. (1), art. 200 alin. (7) din Codul fiscal, reieşind din prevederile legale stabilite de art. 200 din Codul fiscal, indică că, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate (în cazul existenței bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile, ca drept măsură de asigurare a executării silite a obligației fiscale, or valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei.

Susține că, potrivit art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat și în vederea încasării mijloacelor băneşti de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecţi ai activității de întreprinzător.

La fel, atrage atenția instanței că în scrisoarea de însoțire nr.26-20/2-15/148399 din 02.09.2024 remisă în adresa executorului judecătoresc Arseni Vera au fost menționate toate măsurile de executare silită întreprinsă de către Serviciul Fiscal de Stat ce nu s-au soldat cu succes. Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentelor executorii vizate.

În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentelor executorii sunt mai vaste şi eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței.

Reieşind din considerentele menționate supra, privind executarea silită a obligației fiscale în baza documentului executoriu, Serviciul Fiscal de Stat, relatează că, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât și conlucrarea eficientă între autoritățile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului. În cumulul celor expuse, notează că conform art. 22 alin. (2) din Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile

prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile şi obligațiile lor

Afirmă că, posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire şi a salariului, pensiei şi a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executoriu perfect valabil, a fost remis pentru a fi pus în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigurare executarea acestuia conform regulilor şi reglementărilor Codului de executare.

Prin urmare, executorul judecătoresc urma să primească şi să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter și putere executorie, or, art.2 alin.(4) al Legii nr.113 din 17.06.2010 interzice executorilor judecătoreşti refuzul în executarea unui document executoriu dat în competența sa. Reieşind din dispozițiile legale enunțate supra raportate la circumstanțele cauzei, considerăm nemotivată şi ilegală încheierea executorului judecătoresc privind refuzul intentării procedurii de executare drept una care încalcă drepturile creditorului.

În partea ce ține de neacordarea termenului de executare benevolă debitorului, Serviciul Fiscal de Stat, menționează că temeiul invocat de către executorul judecătoresc, este lipsit de orice suport probatoriu din următoarele considerente.

Conform art. 177 din Codul fiscal, stingerea obligației fiscale prin executarea silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restantelor in conformitate cu legislația fiscală. Dat fiind faptul că, contribuabilului Butuc Rostislav, IDNP *****, nu și-a onorat obligațiile benevol, în privința contribuabilului a fost emisă Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024, prin care s-a dispus încasarea silită a obligației fiscale în mărime de 1550 lei.

Conform art.129^1 alin. (1) din Codul fiscal, actele Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poştă cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure confirmarea primirii lor (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmânează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin. (2) de către Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, indică că, hotărârea privind executarea silită nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 împreună cu scrisoarea de însoțire nr.26-20/1-11/111937 din 01.07.2024 au fost remise prin intermediul postei pe adresa contribuabilului r-nul. Cantemir, sat. Cirpeşti, fapt confirmat prin avizul postal nr.DS8011381605AS, însă în cele din urmă acesta a fost nereclamat.

În conformitate cu cerințele art.129 alin.(4), (4^1),(4^2) din Codul fiscal, în cazul în care înmânarea actului Serviciului Fiscal de Stat către persoanele indicate la alin.(2) şi (3) nu a fost posibilă, actul va fi comunicat prin publicitate, prin intermediul paginii web a Serviciului Fiscal de Stat, a anunțului în care se menționează că a fost emis actul Serviciului Fiscal de Stat pe numele destinatarului şi se consideră comunicat după expirarea a 15 zile de la data afișării anunțului, astfel se atestă faptul că Hotărârea nr.H/24/1/208 din 01.07.2024 publicată la data de 27.07.2024 după expirarea termenului de 15 zile se consideră comunicată. (dovada publicării fiind anexată la scrisoarea nr.26-20/2-15/148399 din 02.09.2024)

La fel, Serviciul Fiscal de Stat reține că, chiar dacă debitorului nu i s-a comunicat documentul executoriu, dat fiind faptul că corespondența nu a fost recepționată de către acesta dar există dovezi că organul emitent care a aplicat amenda a întreprins toate acțiunile necesare în vederea comunicării debitorului a documentului executoriu, expedierea documentului executoriu spre executare silită în circumstanțele specificate nu va cădea sub incidența art. 61 alin. (1) lit. e)

din Codul de executare, în sens că, la caz, nu a expirat termenul de executare benevolă şi în aşa fel, nu urmează a fi refuzată intentarea procedurii de executare.

Mai mult ca atît, chiar şi în cazul intentării procedurii de executare silită, executorul judecătoresc este obligat să acorde debitorului, în cadrul procedurii de executare silită deja intentată, un termen de 15 zile pentru executarea benevolă a documentului executoriu. Respectiv, propunerea de a executa benevol documentul executoriu în termen de 15 zile prevăzut în art. 60 alin.(3) din Codul de executare, nu aduc atingere cărorva drepturi ale debitorului. Or, potrivit prevederilor art. 60 alin. (3) din Codul de executare, în cazul în care debitorul nu execută benevol documentul executoriu în termenul menționat supra, executorul judecătoresc doar în acest caz, continuă procedura de executare și întreprinde măsuri de executare silită.

Subsecvent, în urma aplicării tuturor acțiunilor de executare silită Serviciul Fiscal de Stat, conducându-se de prevederile art. 11 lit.p) Cod de executare conform căruia sînt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, a expediat conform competenței teritoriale prin scrisoarea nr.26-20/2-15/148399 din 02.09.2024, Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, în adresa executorului judecătoresc Arseni Vera.

Poziţia instanţei de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 decembrie 2024, s-a respins contestația Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe, persoană interesată Butuc Rostislav împotriva încheierii executorului judecătoresc Arseni Vera nr. 132s-1799/2024 din 17 septembrie 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 decembrie 2024, la data de 06 ianuarie 2025, Serviciul Fiscal de Stat, prin intermediul reprezentantului Eugenia Stoianov, a declarat recurs solicitând admiterea recursului declarat; casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 decembrie 2024, anularea încheierii executorului judecătoresc Arseni Vera nr.132s-1799/2024 din 17 septembrie 2024, obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

În motivarea recursului, s-a invocat că, prima instanţă la examinarea cauzei în fond nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate pe dosar, totodată, acordând prioritate probelor prezentate de executorul judecătoresc, ignorând probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, nu a făcut o coroborare dintre circumstanţele de fapt şi cele de drept, care a generat emiterea unei soluţii absolut nefondate.

Totodată, consideră că, executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024, menționând că, prin hotărârea Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului expres este menţionat că, *„încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent"*.

Concomitent, menţionează că, conform pct. 1 vizat în Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 urmează *a executa silit obligaţia fiscală a contribuabilului Butuc Rostislav în mărime de 1 550 lei, în acest sens făcând referire la art. 10 alin.(l) din Codul de executare.*

Conchide că noţiunea „a executa silit" prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului Butuc Rostislav a sumei de 1 550 lei în beneficiul Serviciului Fiscal de Stat, astfel hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 cuprinde formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul de executare, prin *executarea silită* se are în vedere *un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.*

Astfel, relatează recurentul că, prin executare silită se subânţelege orice acţiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare şi soldarea cu succes a procedurii de executare.

Notează că, formularul de Hotărîre cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul SFS nr. 195 din 26.04.2024 *(Ordinul cu privire la modificarea Ordinului IFPS nr. 143/2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale)* despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale *în format electronic,* fiind publicat în Monitorul Oficial nr.196 (9136) din 04.05.2024 şi conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

De asemenea susține că, sunt relevante situaţiei şi dispoziţiile art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc refuză în intentarea procedurii de executare numai în cazul când nu este competent de **a** executa documentul executoriu. Insă, în situaţia în care i-a fost prezentat spre executare un document executoriu valabil, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea lui şi intentarea procedurii de executare din simplu motiv, că legislaţia prevede şi permite mai multe modalităţi de executare silită a acestuia, de către mai mulţi subiecţi. Din contra, în asemenea situaţii Legea permite şi chiar încurajează executarea documentului executoriu în paralel de mai mulţi subiecţi, potrivit şi în limitele competenţelor atribuite de Lege. Acordarea şi atribuirea competenţelor mai multor subiecţi în vederea executării silite a unui document executoriu nu exclude executarea paralelă şi concomitentă de către aceşti subiecţi a respectivului document. Mai mult, executorul judecătoresc a refuzat în primirea documentului executoriu pe motiv că nu ar fi competent să-l execute, motivând că executarea acestuia este de competenţa Serviciului Fiscal de Stat. Această motivare şi abordare, vine însă în contradicţie cu cadrul legal aplicabil, deoarece, după cum s-a indicat anterior, hotărârea organului fiscal are putere de document executoriu şi, corespunzător, este de competenţa executorului judecătoresc de a executa astfel de documente.

În acelaşi context accentuează şi faptul, că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute **careva** acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal. Normele legale numite lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens urmează a fi reiterat, că normele de drept material anterior enunţate şi, anume, art. 2 alin. (4) coroborat cu art. 8 lit. b) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi art. 61 alin. (1) din Codul de executare, indică clar, concret şi cert situaţiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiţii fiind exhaustive, iar potrivit art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul

Fiscal de Stat este în drept dar nu are obligația, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Respectiv, susține faptul că ţine de competenţa şi discreţia organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânşi a obligaţiilor fiscale.

Reieşind din dispoziţiile legale enunţate supra raportate la circumstanţele cauzei, recurentul consideră nemotivată şi ilegală încheierea executorului judecătoresc privind refuzul intentării procedurii de executare, deoarece noţiunea de „competenţă" prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînţelege exclusiv competenţa teritorială, menționând că, în rezultatul examinării excepţiei de neconstituţionalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituţională a statuat, că „lipsa competenţei" poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenţei teritoriale, nu şi a competenţei materiale.

Astfel, menţionează că, documentul executoriu înaintat a fost remis spre executare executorului judecătoresc conform competenţei teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare.

Recurentul atrage atenţia asupra faptului că în susţinerea deciziei sale, instanţa de judecată citează o multitudine de norme reglementate de Codul de executare şi Codul fiscal. însă omite a se expune pe marginea prevederilor art. 197 alin. (I) din Codul fiscal.

Invocă că, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentului executoriu vizat. Astfel, în urma măsurilor întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat în vederea executării Hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale, s-a constatat că potrivit legislaţiei fiscale în vigoare, executarea acesteia a fost imposibilă.

Remarcă că nu poate fi reţinut argumentul instanţei de fond precum că executorul judecătoresc în temei legal a refuzat primirea documentul executoriu înaintat spre executare silită pe motiv că acesta nu este de competenţa sa, în condiţiile în care de către Serviciul Fiscal de Stat au fost respectate şi aplicate toate măsurile de asigurare şi executare silită.

Cu referire la cele expuse anterior, menţionează că instanţa de fond a abordat norma legală în mod subiectiv, făcând trimitere doar la prevederile legale plauzibile opiniei sale, trecînd cu vederea norma legală de drept care este în contradictoriu cu poziţia formulată, deşi creditorul a argumentat prin contestaţia depusă oportunitatea şi justificarea aplicării acesteia.

Prin urmare, consideră că, instanţa de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul şi interconexiunea sa. Or, dispoziţiile Codului Fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc si urmând a fi aplicate în corelaţie.

În contextul celor enunţate mai sus, invocă că, argumentul instanţei de fond, care a stat la baza respingerii contestaţiei Serviciului Fiscal de Stat, şi care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligaţiei fiscale poate fi declanşată direct de organul fiscal, fară intervenţia executorului judecătoresc, este eronată, menționând că, legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acţiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat şi executorului judecătoresc, ba mai mult, încurajează această conlucrare, în aşa mod încât să conducă la stingerea cât mai operativă a restanţei faţă de BPN.

În sprijinul temeiurilor legale enunţate supra, ţine să menţioneze că relevante speţei sunt şi prevederile art. 203 alin. (1) din Codul fiscal conform cărora, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare.

În cumulul celor expuse, Serviciul Fiscal de Stat consideră că executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuţiile în materie de executare cu care a fost investit în condiţiile legii, iar instanţa de fond eronat a calificat actul acestuia de refuz de intentare a procedurii de executare drept unul legal.

În partea ce ţine de neacordarea termenului de executare benevolă debitorului. Serviciul Fiscal de Stat, menţionează că temeiul invocat de către executorul judecătoresc, este lipsit de orice suport probatoriu din următoarele considerente.

Conform art. 177 din Codul fiscal, *stingerea obligaţiei fiscale prin executarea silită are loc prin acţiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.*

Dat fiind faptul că, contribuabilului Butuc Rostislav, nu şi-a onorat obligaţiile benevol, în privinţa contribuabilului a fost emisă Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024, prin care s-a dispus încasarea silită a obligaţiei fiscale în mărime de 1 550 lei.

Conform art. 129^{1} alin.(l) din Codul fiscal, *actele Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poştă cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure confirmarea primirii lor (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmînează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin.(2) de către Serviciul Fiscal de Stat*.

Astfel menționează că, Hotărârea privind executarea silită nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 împreună cu scrisoarea de însoţire nr.26-20/2-11/111937 din 01.07.2024 au fost remise prin intermediul poştei pe adresa contribuabilului r-nul. Cantemir, str. Cîrpeşti, însă în cele din urmă acesta a fost nereclamată.

Mai relatează că, chiar şi în cazul intentării procedurii de executare silită, executorul judecătoresc este obligat să acorde debitorului, în cadrul procedurii de executare silită deja intentată, un termen de 15 zile pentru executarea benevolă a documentului executoriu. Respectiv, propunerea de a executa benevol documentul executoriu în termen de 15 zile prevăzut în art. 60 alin.(3) din Codul de executare, nu aduc atingere cărorva drepturi ale debitorului. Or, potrivit prevederilor art. 60 alin. (3) din Codul de executare, în cazul în care debitorul nu execută benevol documentul executoriu în termenul menţionat supra, executorul judecătoresc doar în acest caz, continuă procedura de executare şi întreprinde măsuri de executare silită.

În circumstanţele enunţate şi în contextul normelor de drept menţionate, reiese că executorul judecătoresc nu este în drept să refuze primirea documentului executoriu spre executare şi intentarea procedurii de executare.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. 423-426, 427 lit. c) Cod de procedură civilă.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor dosarului rezultă că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost pronunțată la data de 18 decembrie 2024. Potrivit materialelor dosarului, încheierea primei instanțe a fost expediată în adresa părților pe data de 20 decembrie 2024. Potrivit avizului de recepție Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea primei instanțe la data de 26 decembrie 2024. (f.d.65)

Recursul a fost înregistrat de către Serviciul Fiscal de Stat la data de 06 ianuarie 2025 și se atestă că, termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Aprecierea instanţei de recurs.

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia necesității admiterii recursului, casării integrale a încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 decembrie 2024 și soluționării problemei în fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 423 alin.(1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Potrivit prevederilor art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

Pornind din sensul normelor citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării, cauzei în ordine de recurs.

Părțile au fost înștiințate despre examinarea recursului pentru data de 19 martie 2025.

În conformitate cu art.427 lit. c) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.*

În conformitate cu art. 161 alin. (1) Cod de executare, *actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu pot fi contestate dacă din momentul săvârşirii lor au trecut mai mult de 6 luni.*

În conformitate cu art. 163 alin. (1) Cod de executare, *reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art.119 din Codul de procedură civilă nr.225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.*

Completul de judecată reține că, soluția primei instanțe este una prematură şi neîntemeiată, lipsită de suport factologic şi adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept procesuale.

Completul de judecată constată că, potrivit materialelor dosarului rezultă că, prin Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, s-a hotărât: 1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului Butuc Rostislav, în baza Hotărârii nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 în sumă de 1 550 lei; 2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe; 3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4. Prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz. (f.d. 8).

Serviciul Fiscal de Stat a expediat spre executare silită executorului judecătoresc Arseni Vera, Hotărârea seria nr. H/24/1/208 din 01.07.2024, iar în temeiul Încheierii de refuz de

intentare a procedurii de executare a documentului executoriu din 17 septembrie 2024, executorul judecătoresc Arseni Vera a refuzat primirea spre executare a Hotărârii seria H/24/1/208 din 01.07.2024 a Serviciului Fiscal de Stat privind încasarea de la Butuc Rostislav, anul nașterii *****, IDNP *****, iar ca temei a invocat că, examinând hotărârea emisă de Serviciul Fiscal de Stat, a constatat că, debitorul nu a fost înștiințat despre întocmirea în privința sa a hotărârii, scrisoarea întorcându-se cu mențiunea „plecat”, fapt ce demonstrează că n-au fost respectate prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 7 din 26.04.2018. (f.d.10).

În dezacord cu încheierea de refuz de intentare a procedurii de executare din 17 septembrie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a contestat-o, depunând în sensul dat contestație înregistrată în cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir la data de 26 septembrie 2024. (f.d. 5-7). La cererea de contestare, a anexat copia avizului poștal și a plicului care a fost expediat în adresa lui Butuc Rotislav, dar a fost reîntors cu mențiunea „Plecat”. (f.d.9). Totodată este anexată și copia de pe pagina web a Serviciului Fiscal prin care a comunicat lui Butuc Rotislav despre faptul că a fost întocmită Hotărârea seria H/24/1/208 din 01.07.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului. (f.d.14).

Judecătorul primei instanțe examinând unipersonal cererea Serviciului Fiscal de Stat, a ajuns la concluzia de a respinge contestația Serviciului Fiscal de Stat, deoarece este neîntemeiată.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești, Completul de judecată consideră că judecătorul instanței de fond a adoptat soluția pe marginea cauzei fără a determina toate circumstanțele importante pentru soluționarea definitivă și completă a cauzei, motiv din care încheierea necesită a fi casată integral, cu soluționare prin decizie problema respectivă.

Instanța de fond analizând procedura de executare constată că legislația fiscală prevede și ea procedura de executare silită doar a obligațiilor fiscale. Comparativ cu prevederile Codului de executare, care este o lege generală și se aplică tuturor categoriilor de documente executorii, Codul fiscal este o lege specială care reglementează modalitatea de executare a obligațiilor fiscale și competența de executare, care este atribuită Serviciului Fiscal de Stat, cu titlu de excepție de la regula generală prevăzută de Codul de executare.

Garanțiile implicite ale art. 6§1 CEDO includ obligația instanței de a motiva hotărârile judecătorești (H. împotriva Belgiei, pct.53). O decizie motivată permite părților să demonstreze că a fost audiată în mod real cauza lor. Deși o instanță internă dispune de o marjă de apreciere în alegerea argumentelor și admiterea probelor, aceasta trebuie să-și justifice activitatea precizând motivarea deciziilor luate (Suominen împotriva Finlandei, pct.36).

Este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finalandei, pct.30).

Întinderea obligației privind motivarea hotărârii poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un reclamant le poate ridica în instanță (Riuz Torija împotriva Spaniei, pct.29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct.27).

Cu toate acestea, atunci când un motiv (argument), invocat de o parte este decisiv pentru rezultatul procedurii, impune un răspuns specific și explicit (Riuz Torija împotriva Spaniei, pct.30; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct.28).

La caz Completul de judecată va analiza legalitatea încheierii executorului judecătoresc nr. 132s-1799/24 din 17.09.2024 prin care s-a refuzat în primirea spre executare a documentului executoriu seria H/24/1/208 din 01.07.2024 , din motivul că debitorul nu a fost înștiințat despre întocmirea în privința sa a hotărârii indicate.

Completul de judecată consideră că, contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc Arseni Vera nr.132s-1799/24 din 17.09.2024, este întemeiată, iar soluția instanței la soluția de a respinge contestația neîntemeiate, din considerentele ce succed.

Conform art.177 Cod fiscal, *Stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.*

Dat fiind faptul că, Butuc Rostislav, nu şi-a onorat obligaţiile benevol, în privinţa contribuabilului a fost emisă Hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024, prin care s-a dispus încasarea silită a obligaţiei fiscale în mărime de 1 550 lei.

Potrivit prevederilor art.129^1 alin.(1) Cod fiscal, *actele Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poştă cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure confirmarea primirii lor (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmînează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin.(2) de către Serviciul Fiscal de Stat.*

În acest sens, Completul reține că, Hotărârea privind executarea silită nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 împreună cu scrisoarea de însoţire nr.26-20/2-11/111937 din 01.07.2024 au fost remise prin intermediul poştei pe adresa lui Rotislav Butuc, raionul Cantemir, satul Cîrpeşti, însă în cele din urmă acesta a fost nereclamată.

În conformitate cu art. 129^1 alin.(4), (4^1), (4^2) Cod fiscal, *În cazul în care înmînarea actului Serviciului Fiscal de Stat către persoanele indicate la alin.(2) şi (3) nu a fost posibilă, actul va fi comunicat prin publicitate. Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afişarea concomitentă, la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina web a Serviciului Fiscal de Stat, a anunţului în care se menţionează că a fost emis actul Serviciului Fiscal de Stat pe numele destinatarului. Actul Serviciului Fiscal de Stat menţionat la alin.(4) şi (4^1) se consideră comunicat după expirarea a 15 zile de la data afişării anunţului.*

Raportând circumstanţe speţei la normele de drept enunţate, instanţa de recurs consideră ca neîntemeiată concluzia primei instanţe, referitor la lipsa actului confirmat care ar demonstra că debitorului Rotislav Butuc i-a fost adusă la cunoștință Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat din 01 iulie 2024, or, Serviciul Fiscal, a publicat pe pagina web a Serviciului Fiscal de Stat, la data de 23 iulie 2024, anunțul în care comunică lui Butuc Rotislav despre faptul că a fost întocmită Hotărârea seria H/24/1/208 din 01.07.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului. În baza celor expuse mai sus, rezultă că, Serviciul Fiscal de Stat a înștiințat debitorul despre întocmirea în privința sa a hotărârii.

Instanța de recurs reține întemeiate argumentul recurentului precum că, chiar şi în cazul intentării procedurii de executare silită, executorul judecătoresc este obligat să acorde debitorului, în cadrul procedurii de executare silită deja intentată, un termen de 15 zile pentru executarea benevolă a documentului executoriu. Respectiv, propunerea de a executa benevol documentul executoriu în termen de 15 zile prevăzut în art. 60 alin.(3) din Codul de executare, nu aduc atingere cărorva drepturi ale debitorului. Or, potrivit prevederilor art. 60 alin. (3) din Codul de executare, în cazul în care debitorul nu execută benevol documentul executoriu în termenul menţionat supra, executorul judecătoresc doar în acest caz, continuă procedura de executare şi întreprinde măsuri de executare silită.

În circumstanţele enunţate şi în contextul normelor de drept menţionate, reiese că executorul judecătoresc nu este în drept să refuze primirea documentului executoriu spre executare şi intentarea procedurii de executare deoarece normele art. 129^1 alin.(1), (4), (4^1), (4^2) Cod fiscal sunt respectate în totalitate.

Potrivit art.10 alin.(1) Codul de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-si îndeplineşte benevol obligaţiile.*

Astfel, prin executare silită se subînţelege orice acţiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare şi soldarea cu succes a procedurii de executare.

În baza celor expuse, Completul de judecată reține că, noţiunea de *„a executa silit”* prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului Butuc Rostislav a sumei de 1 550 lei în beneficiul Serviciului Fiscal de Stat, astfel hotărârea nr. H/24/1/208 din 01.07.2024 cuprinde formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

În conformitate cu prevederile art.11 lit. p) din Codul de executare, *sânt documente executorii si se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.*

Mai mult decât atât, potrivit art.196 alin. (5) din Codul fiscal, *executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(l) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.*

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative, or, în urma măsurilor întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat în vederea executării Hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale, s-a constatat că potrivit legislaţiei fiscale în vigoare, executarea acesteia a fost imposibilă.

Așa cum executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, urmează să manifeste implicare maximă pentru executarea silită a documentelor executorii cu care a fost sesizat.

Referitor asupra cerinței Serviciul Fiscal de Stat privind obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu Hotărârea seria H/24/1/208 din 01.07.2024 emis de Serviciul Fiscal de Stat, Completul de judecată punctează că executorul judecătoresc Arseni Vera se obligă să primească spre executare documentul executoriu, cu condiția că nu există alte temeiuri de refuz în primire acestui document executoriu.

În contextul celor invocate mai sus, Completul de judecată consideră concluziile primei instanţe privind respingerea contestaţiei Serviciul Fiscal de Stat privind anularea încheierii executorului judecătoresc Arseni Vera cu nr.132s-1799/24 din 17.09.2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare, ca neîntemeiată, încălcând atât normele de drept cât şi normele de drept procesual aplicabile speţei date.

Reieşind din cele expuse mai sus, dată fiind constatarea netemeiniciei concluziilor primei instanţe şi temeiniciei argumentelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat şi a casa încheierea contestată, prin anularea încheierii cu nr. 132s-1799/24 din 17.09.2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare, emisă de executorul judecătoresc Arseni Vera, ca neîntemeiate.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art. 424, 427 lit. b), 428 Cod de procedură civilă, *Completul de judecată*,

D E C I D E :

Se admite, recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 decembrie 2024, prin care a fost respinsă contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat Direcția Generală

Recuperare Creanțe, persoana interesată- debitorul Butuc Rotislav împotriva încheierii executorului judecătoresc Arseni Vera nr. 132s-1799/2024 din 17 septembrie 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare.

Se soluționează prin decizie problema respectivă, după cum urmează:

Se admite contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat.

Se anulează încheierea executorului judecătoresc Arseni Vera nr.132s-1799/2024 din 17.09.2024, privind refuzul de a intenta procedura de executare.

Se obligă executorul judecătoresc de a primi documentul executoriu Hotărârea seria H/24/1/208 din 01.07.2024 emis de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită, cu condiția că nu există alte temeiuri de refuz în primire acestui document executoriu.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului de judecată **Natalia BONDARENCO**

Judecătorii **Inga GORLENCO**

Evgheni BANCOV